

SYLWETKI NAUKOWE PRELEGENTÓW
21. KONFERENCJI NAUKOWEJ
POLSKIEGO TOWARZYSTWA PRAWA SPORTOWEGO
PRAWNE PROBLEMY NURKOWANIA
19 grudnia 2020 roku

21. konferencja naukowa
Polskiego Towarzystwa Prawa Sportowego
PRAWNE PROBLEMY NURKOWANIA
19 grudnia 2020 roku

PROF. DR HAB. DR H.C. ANDRZEJ J. SZWARC

Wcześniej profesor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu: b. dziekan Wydziału Prawa i Administracji, b. kierownik Katedry Prawa Karnego. Wcześniej także profesor Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu oraz uniwersytetów niemieckich w Bochum, Bayreuth, Berlinie i Europejskiego Uniwersytetu Viadrina we Frankfurcie nad Odrą. B. dyrektor Polsko-Niemieckiego Instytutu Badawczego.

Aktualnie profesor oraz dyrektor Instytutu Prawa i Administracji Wyższej Szkoły Bankowej w Poznaniu. Stypendysta wielu zagranicznych fundacji i instytucji naukowych, między innymi Fundacji Aleksandra von Humboldta w Bonn. B. sędzia Trybunału Stanu RP. B. prezes Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim. Twórca i od 1990 r. prezes (aktualnie Honorowy Prezes) Polskiego Towarzystwa Prawa Sportowego. Odznaczony m.in. Brązowym i Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Krzyżem Zasługi 1. Klasy Orderu Zasługi Republiki Federalnej Niemiec. Doktor *honoris causa* Europejskiego Uniwersytetu Viadrina we Frankfurcie nad Odrą. Wyróżniony medalem Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu *Homini Vere Academico* oraz Nagrodą Wielkiej Srebrnej Pieczęci Miasta Poznania.

Pomysłodawca oraz opiekun naukowy Konferencji.

Wygłosi wprowadzenie oraz podsumowanie, a także będzie prowadzącym Konferencji oraz moderatorem dyskusji.

21. konferencja naukowa
Polskiego Towarzystwa Prawa Sportowego
PRAWNE PROBLEMY NURKOWANIA
19 grudnia 2020 roku

ADWOKAT PAWEŁ SOWISŁO

Ceniony ekspert w zakresie prawa karnego oraz karnego-gospodarczego, a także w prowadzeniu skomplikowanych sporów w imieniu komercyjnych podmiotów gospodarczych. Posiada ponad 20-letnie praktyczne doświadczenie w opracowaniu strategii i prowadzeniu skomplikowanych sporów sądowych, reprezentując w nich największe ogólnokrajowe podmioty gospodarcze. Jest uznanym obrońcą w wieloaspektowych sprawach karnych, karnych-gospodarczych i karnych-skarbowych. W 1988 roku ukończył Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W 1991 roku otrzymał uprawnienia prokuratorskie, a następnie w 1993 roku został wpisany na listę radców prawnych. Od 2003 roku wykonuje zawód adwokata. Założyciel Kancelarii Adwokatów i Radców Prawnych P.J. Sowisło & Topolewski S.K.A. Prezes Polskiego Towarzystwa Prawa Sportowego oraz Klubu Płetwonurków Ligii Obrony

Kraju Orka Poznań, wcześniej Prezes Poznańskiego Klubu Płetwonurków LOK Delfin. W latach 1996 – 2001 Przewodniczący Komisji Działalności Podwodnej Zarządu Głównego Ligii Obrony Kraju. Nurkuje od 1978 roku, instruktor nurkowania od 1989 roku, organizator szkoleń na wszystkie stopnie i klasy nurkowania, w tym dla potrzeb Sił Zbrojnych, Policji i Straży Pożarnej. Właściciel prywatnego muzeum sprzętu nurkowego.

wygłosi referat pod tytułem:

ISTOTA I FORMY UPRAWIANIA NURKOWANIA ORAZ JEGO FORMY ORGANIZACYJNE

W referacie autor przedstawia nurkowanie jako pobyt człowieka pod wodą z wykorzystaniem sprzętu w warunkach oddziaływania ciśnienia hydrostatycznego na jego ciało. Przedstawiana jest też organizacja nurkowania w kraju i na świecie.

21. konferencja naukowa
Polskiego Towarzystwa Prawa Sportowego
PRAWNE PROBLEMY NURKOWANIA
19 grudnia 2020 roku

RADCA PRAWNY KRZYSZTOF BOCHYŃSKI

Urodził się 14.06.1950 r. w Warszawie. W 1974 r. ukończył studia wyższe na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego obroną pracy magisterskiej pt. „Zastosowanie elektroniki w kryminalistyce ze szczególnym uwzględnieniem komputerów”. W 1979 r. ukończył w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie aplikację sędziowską i zdał egzamin sędziowski W 1969 r. ukończył kurs nurkowania na stopień niższego płetwonurka CMAS/PTTK, a od 1976 r. posiada uprawnienia instruktora płetwonurkowania M 3. W okresie 1980 - 1984 pracował jako specjalista robót podwodnych w Warszawskim Klubie Podwodnym. W 1985 r. przewodniczył zespołowi powołanemu przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki do merytorycznego opracowania przepisów dotyczących płetwonurkowania, a następnie opracował projekt zarządzenia Prezesa GKkFiT z dnia 29 czerwca 1985 r. w sprawie uprawiania płetwonurkowania jako wykonawczy akt normatywny do ustawy z dnia 3 lipca 1954 r. o kulturze fizycznej (Dz.U. Nr 34, poz. 181), a także projekty innych aktów prawnych. Prowadził szkolenia na stopnie płetwonurków oraz uprawnienia instruktorów płetwonurkowania na wodach śródlądowych i morskich, w tym także szkolenia specjalne.

wygłosi referat pod tytułem:

MIĘDZYNARODOWE, EUROPEJSKIE I KRAJOWE UNORMOWANIA W DZIEDZINIE NURKOWANIA

Autor w swoim opracowaniu wskazuje na ogromną rolę regulacji prawnych dotyczących nurkowania w tym i ukierunkowania jego rozwoju a jednocześnie na fakt iż nadmierna regulacja prowadzi do bzdur prawnych powodujących zamieszanie w tej dziedzinie rekreacji np. w nazewnictwie – istnieje określenie płetwonurka młodzieżowego, płetwonurka III stopnia a także płetwonurka przewodnika dla tej samej osoby i z tymi samymi uprawnieniami lub też wydawanie aktów prawnych wyższego rzędu (rozporządzenie Rady Ministrów) dla określenia możliwości zaliczeń nurkowań.

21. konferencja naukowa
Polskiego Towarzystwa Prawa Sportowego
PRAWNE PROBLEMY NURKOWANIA
19 grudnia 2020 roku

DR HAB. INŻ., PROF. AMW ADAM OLEJNIK

Kierownik Katedry Technologii Prac Podwodnych Akademii Marynarki Wojennej. Specjalista z zakresu technologii prac podwodnych. Autor i współautor dziesięciu wydawnictw monograficznych oraz ponad dwustu artykułów opublikowanych w recenzowanych czasopismach naukowych. Członek Polskiego Towarzystwa Diagnostyki Technicznej oraz Polskiego Towarzystwa Medycyny i Techniki Hiperbarycznej, gdzie dwukrotnie pełnił z wyboru funkcję prezesa zarządu. Odbił staże i praktyki naukowe w krajowych i zagranicznych ośrodkach badawczych i przemysłowych: np.: Wydział Techniki Morskiej Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, Interuniversity Center Integrated Systems for Marine Environment (Włochy); Comecx Pro (Francja); Sonardyne International Ltd. (Wielka Brytania) oraz SAAB Seaeye Marine Ltd. (Wielka Brytania). Biegły sądowy powoływany w sprawach dotyczących poszukiwań podwodnych.

wygłosi referat pod tytułem:

PROBLEMATYKA DEFINIOWANIA ZAKRESU POSZUKIWAŃ W TOKU POSTĘPOWANIA PRZYGOTOWAWCZEGO

W referacie autor przedstawia zagadnienia związane ze współpracą kierownika nurkowania i organów procesowych w toku przygotowania prac podwodnych, których celem jest pozyskanie i zabezpieczenie dowodów przestępstwa. Szczególną uwagę zwraca na prawidłowe wyznaczenie rejonu poszukiwań, co ma istotne znaczenie dla powodzenia realizacji prac. Wnioski przedstawione w wystąpieniu zostały opracowane w toku kapitalizacji doświadczeń zdobytych podczas wykonywania zadań faktycznych realizowanych przez zespół kierowany przez autora.

21. konferencja naukowa
Polskiego Towarzystwa Prawa Sportowego
PRAWNE PROBLEMY NURKOWANIA
19 grudnia 2020 roku

DR HAB. N.MED., PROF. AMW PIOTR SIERMONTOWSKI

Kierownik Pracowni Fizjologii Nurkowania Katedry Technologii Prac Podwodnych Akademii Marynarki Wojennej. Lekarz - specjalista patomorfologii, medycyny morskiej i tropikalnej oraz medycyny transportu. Medyk sądowy. Autor ponad czterystu artykułów opublikowanych w czasopiśmie naukowych rozdziałów w monografiach oraz jednej monografii. Członek Undersea & Hyperbaric Medical Society (USA) i Polskiego Towarzystwa Medycyny i Techniki Hiperbarycznej, gdzie pełnił z wyboru funkcję prezesa zarządu. Redaktor Naczelny kwartalnika Polish Hyperbaric Research. Nurek Ratownictwa MON, Nurek III klasy, instruktor nurkowania CMAS. Konsultant MON w zakresie Medycyny Morskiej i Tropikalnej, Konsultant Komendanta Głównego PSP ds. Medycyny Nurkowej. Biegły sądowy w zakresie medycyny nurkowej, morskiej i transportu oraz patomorfologii.

wygłosi referat pod tytułem:

POŚMIERTNE I PRZYŻYCIOWE OPINIE W SPRAWACH WYPADKÓW NURKOWYCH

W wystąpieniu przedstawione będą problemy konieczności stosowania nie nauczanych w trybie specjalizacji z medycyny sądowej specjalnych technik sekcyjnych i histologicznych stosowanych podczas badania zwłok ofiar wypadków nurkowych, wymagania co do procedur transportu takich zwłok oraz osprzętowania prosektorium. Także najczęstsze błędy wynikające z pominięcia badań specjalistycznych.

Następnie problemy wynikające z praktyki powoływania biegłych przez prokuratury i sądy do badania i opiniowania w sprawach wypadków nurkowych.

Refleksje i wnioski przedstawione w referacie zostały sformułowane w oparciu o doświadczenia zdobyte podczas wykonywania przez autora zadań biegłego sądowego w trakcie badania, opiniowania i reopiniowania wypadków nurkowych na potrzeby sądów cywilnych, rzadziej karnych.

21. konferencja naukowa
Polskiego Towarzystwa Prawa Sportowego
PRAWNE PROBLEMY NURKOWANIA
19 grudnia 2020 roku

DR HAB. INŻ., PROF. AMW ADAM OLEJNIK

oraz

DR HAB. N.MED., PROF. AMW PIOTR SIERMONTOWSKI

wygłoszą wspólnie referat:

Problematyka oględzin podwodnego miejsca znalezienia zwłok (ofiar przestępstwa).

W referacie autorzy omówią problematykę związaną z koniecznością prowadzenia oględzin podwodnego miejsca znalezienia zwłok i innych śladów z punktu widzenia biegłego medycyny sądowej i kierownika prac podwodnych. Wskazane zostaną przesłanki do wprowadzenia takiej procedury do bieżącej praktyki organów procesowych oraz odmienności sposobu postępowania w porównaniu z oględzinami realizowanymi w warunkach lądowych. Autorzy zaproponują też rozwiązania techniczne umożliwiające wykonanie takiej procedury w warunkach środowiska wodnego.

21. konferencja naukowa
Polskiego Towarzystwa Prawa Sportowego
PRAWNE PROBLEMY NURKOWANIA
19 grudnia 2020 roku

DR N.MED. JAROSŁAW KRZYŻAK

Absolwent Wojskowej Akademii Medycznej, specjalista chorób wewnętrznych i medycyny morskiej. Pracował w ratownictwie morskim Marynarki Wojennej na ORP „Lech”, jako wykładowca w Ośrodku Szkolenia Nurków i Płetwonurków Wojska Polskiego w Gdyni oraz jako lekarz Oddziału Anestezjologii i Intensywnej Terapii 7 Szpitala Marynarki Wojennej w Gdańsku. Pasjonat nurkowania. Wykładowca zagadnień medycznych nurkowania na licznych kursach dla lekarzy i nurków. W 1996 r. założyciel „Clinica Medica” – pierwszego prywatnego szpitala zabiegowego na Pomorzu. W 1998 r. założyciel i 1-szy Prezes Polskiego Towarzystwa Medycyny i Techniki Hiperbarycznej. W 2002 r. założyciel Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Szpitali Prywatnych. Autor ponad 80 artykułów w fachowych pismach medycznych i nurkowych oraz kilku książek o tematyce nurkowej. Wydana w 2006 r. monografia pt. „Medycyna nurkowa” jest najobszerniejszą publikacją o medycznych problemach nurkowania jaka ukazała się w Polsce.

wygłosi referat pod tytułem:

ZDROWOTNE KWALIFIKACJE DO UPRAWIANIA NURKOWANIA REKREACYJNEGO I ZAWODOWEGO

Nurkowania amatorskie prowadzą w Polsce kluby przy LOK i PTTK oraz organizacje zagraniczne jak PADI, CMAS, IANTD i in. Pojawienie się ich wpłynęło na obowiązujące zasady nurkowania. Przedsiębiorstwa państwowe, zakłady usług nurkowych, wojsko, Policja i Straż Pożarna zatrudniają nurków zawodowych. Szczegółowe regulacje prawne dotyczące wymogów zdrowotnych do nurkowania dla nielicznych nurków zawodowych opracowano w oparciu o wytyczne Europejskiego Komitetu Technologii Nurkowej z 2003 r. i wprowadzono w 2007 r. Najliczniejsza grupa nurkujących to amatorzy. Dawniej kwalifikowanie ich do nurkowania dotyczyło tylko osób młodych. Obecnie ludzie zaczynają nurkować w każdym wieku. Nurkują kilkuletnie dzieci i nastolatki. Często rozpoczynają nurkowanie osoby w wieku emerytalnym z chorobami przewlekłymi. Dotychczas nie stworzono przepisów określających wymagania zdrowotne do uprawiania nurkowania rekreacyjnego, a szczególnie technicznego. Artykuł omawia głównie problemy zdrowotne mające wpływ na bezpieczeństwo nurkujących rekreacyjnie.

21. konferencja naukowa
Polskiego Towarzystwa Prawa Sportowego
PRAWNE PROBLEMY NURKOWANIA
19 grudnia 2020 roku

DR HAB. PROF. UŁ I UM RAFAŁ KUBIAK

Ukończył Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego, gdzie także uzyskał stopień doktora nauk prawnych w zakresie prawa oraz stopień naukowy doktora habilitowanego. Aktualnie jest kierownikiem Zakładu Prawa Medycznego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi oraz kierownikiem Katedry Prawa Karnego Uniwersytetu Łódzkiego, a także jest zastępcą Dyrektora Centrum Egzaminów Medycznych w Łodzi. Ponadto jest członkiem komisji bioetycznej Instytutu Medycyny Pracy w Łodzi oraz komisji etyki badań naukowych Uniwersytetu Łódzkiego i Komitetu Etyki w Nauce PAN. Jest także biegłym sądowym z zakresu prawa medycznego przy Sądzie Okręgowym w Łodzi. Pełni też funkcję członka zarządu Towarzystwa Naukowego Prawa Karnego.

Specjalizuje się w zakresie karnej odpowiedzialności pracowników medycznych, praw pacjenta i pracowników medycznych oraz ich prawnej ochrony, a także unormowań prawnych dotyczących czynności nieterapeutycznych.

wygłosi referat pod tytułem:

ODPOWIEDZIALNOŚĆ KARNA ZA WYPADKI ZWIĄZANE Z NURKOWANIEM

Uprawianie nurkowania łączy się z dużym ryzykiem, które jeśli się urzeczywistni może prowadzić do naruszenia dóbr chronionych na gruncie prawa karnego. W szczególności możliwa jest odpowiedzialność za nieumyślne przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu, zarówno z naruszenia, jak i narażenia. Powstaje więc pytanie o dopuszczalność takich aktywności. Na wstępie referatu zostanie zatem przedstawiona podstawa dogmatyczna legalności takich działań: zgoda dysponenta dobrem oraz przestrzeganie reguł wymaganej ostrożności. W tym pierwszym aspekcie zostaną w skrócie zaprezentowane warunki prawnej relewantności zgody, a zwłaszcza zakres dóbr prawnych, na których narażenie/naruszenie może ona być wyrażona. Z kolei w kontekście reguł ostrożności zostanie podjęta próba wyjaśnienia, jakie mogą być ich źródła w przypadku nurkowania. Na tej kanwie zostanie ukazana potencjalna odpowiedzialność różnych podmiotów, zaangażowanych w uprawianie tej dziedziny sportu. W szczególności więc zostanie poruszona kwestia organizatorów zawodów w tym zakresie, ich uczestników, a także wytwórców używanego w tym zakresie sprzętu sportowego.

21. konferencja naukowa
Polskiego Towarzystwa Prawa Sportowego
PRAWNE PROBLEMY NURKOWANIA
19 grudnia 2020 roku

DR HAB. PROF. UŁ JAN KULESZA

Doktor habilitowany nauk prawnych, profesor Uniwersytetu Łódzkiego w Katedrze Prawa Karnego Wydziału Prawa i Administracji. Autor dwóch monografii, współredaktor monografii, współautor 11-tomowego Systemu Prawa Karnego, 3-tomowego Komentarza do Kodeksu karnego pod red. M. Królikowskiego i R. Zawłockiego, Komentarza dwuedycyjnego do Kodeksu karnego pod red. R.A. Stefańskiego oraz Komentarza do Kodeksu wykroczeń pod red. P. Daniluka, jak również haseł Leksykonu Prawa Karnego. Autor kilkudziesięciu artykułów w pracach zbiorowych, w tym księgach jubileuszowych i pamiątkowych oraz monografiach obcojęzycznych. Autor kilkudziesięciu artykułów w wiodących czasopismach prawniczych, jak również kilkudziesięciu glos w tych czasopismach, do wyroków sądów rejonowych, okręgowych i apelacyjnych, Sądu Najwyższego, Trybunału Konstytucyjnego oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Kierownik, wykonawca i ekspert zewnętrzny projektów badawczych NCN oraz finansowanych ze środków Unii Europejskiej.

wygłosi referat pod tytułem:

ODPOWIEDZIALNOŚĆ KARNA ZA PRZESTĘPNE NIEUDZIELENIE POMOCY W NURKOWANIU

Odpowiedzialność karna za nieudzielenie pomocy w nurkowaniu zależy przede wszystkim od powiązania między osobą, która znajdzie się w położeniu wymagającym udzielenia jej pomocy a osobą potencjalnie zobowiązaną do jej udzielenia. Na gruncie prawa karnego powiązanie to znajduje odzwierciedlenie w statusie gwaranta bezpieczeństwa innej osoby. W przypadku występowania statusu gwaranta zaniechanie pomocy w sytuacji zagrożenia może prowadzić do zarzutu niezapobiegnięcia skutkowi, którego nastąpieniu gwarant miał zapobiec, łącznie z zarzutem niezapobiegnięcia śmierci. W razie braku takiego powiązania jedyną możliwą kwalifikacją jest art. 162 k.k. Ze względu na specyfikę tego sportu należy jednak w obu przypadkach mieć na uwadze granice koniecznego narażenia się na niebezpieczeństwo związanego ze spieszeniem na pomoc osobie nurkującej, której życie i zdrowie znalazło się w niebezpieczeństwie.

DR BARTŁOMIEJ GADECKI

Sędzia Sądu Okręgowego w Olsztynie. Ukończył Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego oraz Podyplomowe Studia Prawa Handlowego na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu i Podyplomowe Studia Problematyki Zorganizowanej Przestępczości i Terroryzmu na Uniwersytecie Warszawskim. W przeszłości był prokuratorem, pełnił funkcję między innymi Prokuratora Rejonowego Olsztyn-Północ w Olsztynie. Autor publikacji z zakresu prawa karnego materialnego i prawnej ochrony zabytków, w tym: „Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Art. 108-120. Przepisy karne. Komentarz” (C.H. Beck, Warszawa 2014), „Ochrona podwodnego dziedzictwa kultury – aspekty prawnokarne i kryminologiczne” (C.H. Beck, Warszawa 2014), „Kodeks karny. Część szczególna. Art. 252-316. Komentarz” (C.H. Beck, Warszawa 2017).

wygłosi referat pod tytułem:

KONTROWERSJE WOKÓŁ ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA NIELEGALNE POSZUKIWANIE ZABYTEKÓW POD WODĄ

Ustawą z dnia 22 czerwca 2017 r. o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r. poz. 1595) do ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2014 r. poz. 1446 ze zmianami) dodano art. 109c w brzmieniu: „Kto bez pozwolenia albo wbrew warunkom pozwolenia poszukuje ukrytych lub porzuconych zabytków, w tym przy użyciu wszelkiego rodzaju urządzeń elektronicznych i technicznych oraz sprzętu do nurkowania, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2” (przestępstwo nielegalnego poszukiwania zabytków). Jednocześnie uchylono art. 111 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami regulujący wykroczenie nielegalnego poszukiwania zabytków. Autor porusza kwestie związane ze stroną podmiotową i przedmiotową czynu wskazując na problemy związane z wykładnią przepisu regulującego przestępstwo nielegalnego poszukiwania zabytku. Sformułowano także postulaty mające – zdaniem Autora – wpłynąć na lepszą ochronę znajdujących się pod wodą zabytków.

21. konferencja naukowa
Polskiego Towarzystwa Prawa Sportowego
PRAWNE PROBLEMY NURKOWANIA
19 grudnia 2020 roku

ADWOKAT DR TOMASZ STRUGALSKI

Adwokat, doktor nauk prawnych. Wieloletni instruktor pływania. Prowadzi własną Kancelarię Adwokacką w Warszawie. Autor licznych publikacji, zarówno prawnych, jak i sportowych, dotyczących metodyki nauczania pływania, bezpieczeństwa i odpowiedzialności uczestników i organizatorów sportu i rekreacji. *Wypadki nurkowe – analiza gorzkich doświadczeń*, Warszawa, 2005, 2010; *Nitrox i wstęp do innych mieszanin – podręcznik dla nurka*, Warszawa, 2006; *Nurkowanie pod lodem – podręcznik dla nurka*, Warszawa 2010; *Kurs nurkowania – podręcznik na stopień podstawowy i średni*, Warszawa 2010; *Wpływ oświadczeń uczestników sportu i rekreacji na ewentualne ograniczenie lub wyłączenie deliktowej odpowiedzialności organizatora za szkody na osobie*, dwumiesięcznik *Palestra*, 2011, nr 9/10; *Wszyscy muszą wrócić – filozofia nurkowania*, Warszawa 2012; *Studium przypadku odpowiedzialności z art. 430 k.c. za wypadek w sporcie*, *Themis Polska Nova* 2015; *Orzeczenia lekarskie a należyta staranność organizatora sportu* – artykuł w monografii *Problemy Prawne na styku sportu i medycyny*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2015.

wyłosi referat pod tytułem:

ODPOWIEDZIALNOŚĆ ODSZKODOWAWCZA ZA WYPADKI ZWIĄZANE Z NURKOWANIEM

Autor próbuje odpowiedzieć na pytanie jaka jest najważniejsza funkcja prawa odszkodowań. Szczególną uwagę zwraca na funkcję prewencyjną. Analizuje orzecznictwo, akty prawne i wypowiedzi przedstawicieli doktryny, próbując wyjaśnić czemu funkcja prewencyjna prawa odszkodowań jest niedoceniana. Aby temu zaradzić formułuje wnioski dla ustawodawcy i dla organów stosujących prawo. Wykazuje szczególne warunki, dotyczące odpowiedzialności za szkodę na osobie w sporcie i rekreacji, ze szczególnym zwróceniem uwagi na nurkowanie. Na tym tle wyjaśnia, że tradycyjne podejście do funkcji pełnionych przez różne gałęzie prawa może być w tym szczególnym obszarze błędne. Formułuje tezę, że funkcja ogólnoprewencyjna, tradycyjnie przypisywana prawu karnemu, w tym szczególnym obszarze pełniona jest raczej przez prawo odszkodowań, zaś funkcja kompensacyjna, tradycyjnie przypisywana prawu odszkodowań, ma mniejsze znaczenie niż sądzono.